

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 05-21

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד תומר דגני חנית ויונתן ברג

לבין:

הנקבל

ד"ר מאיר למפיט

ע"י ב"כ - עו"ד תום הלפרין

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר מאיר למפיט הינו רופא מורשה ובעל תואר מומחה ברפואת ילדים (להלן – ד"ר למפיט או הנקבל).

הפרשה הראשונה - בסוף שנת 2016 יצר הנקבל קשר עם הקטין נ', כבן 15 (להלן – הקטין) באמצעות אתר אינטרנט המיועד להכריות, ולאחר מכן החל לשוחח עמו באמצעות הוואטסאפ. בהמשך ההיכרות, נפגשו הנקבל והקטין בביתו של הנקבל לצורך קיום מגע מיני. הנקבל ביצע בקטין מעשה סדום, וגרם לקטין לבצע בו מעשה סדום ע"י החדרת איבר מינו לפי הטבעת ולפיו של הנקבל. כל זאת, בידעו שהקטין הוא בן 15.

2. הפרשה השנייה - קטין נוסף, ד' יליד 2002, פרסם באתר האינטרנט המיועד להיכרות, הצעה למתן שירותי מין תמורת תשלום. הנקבל יצר עימו קשר באמצעות היישומון ווטסאפ. השניים סיכמו ביניהם להיפגש בביתו של הנקבל לצורך מתן שירותי מין. באחת השיחות, הקטין אמר לנקבל כי טרם מלאו לו 17 שנים. ביום 23.11.17 נפגש הנקבל עם הקטין ד' בביתו, והשניים קיימו יחסי מין אוראליים, זה בזה. בסיום המפגש, שילם הנקבל לקטין סכום של 500 ש"ח בעבור שירותיו המיניים.

פסיקת בתי המשפט

3. בגין מעשיו אלה, הוגש נגד ד"ר למפיט, ביום 24.10.10, כתב אישום לבית משפט השלום בת"א-יפו (ת"פ 57782-04-18), בו יוחסו לו העבירות הבאות:

עקב הפרשה הראשונה – מעשה סדום – עבירה לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – **החוק**), וגרם מעשה סדום – עבירה לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין בצירוף סעיף 350 לחוק.

בגין הפרשה השנייה – עבירה של דין לקוחו של קטין, לפי סעיף 203ג לחוק העונשין, שלשונו "המקבל שירות של מעשה זנות של קטין".

4. הנאשם הודה והורשע על סמך הודאתו, בחדש נובמבר 2018. בית המשפט גזר עליו את העונשים הבאים: 12 חדשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 2,000 ש"ח. כמו כן חייב ביהמ"ש את הנאשם בתשלום פיצויים לכ"א מהקטינים, בסך 7,500 ש"ח.

טרם מתן גזר הדין, הוגשו מספר תסקירי מבחן לגבי הנאשם, שבאחרון שבהם נקבע כי המסוכנות ממנו היא "בינונית – נמוכה".

בגזר הדין קבע בית המשפט, בין היתר, כדלהלן:

" ניצול גופם של קטינים לצרכים מיניים של מבוגרים הוא פסול, נצלני ומזיק. קיום יחסי מין עם קטין כבן 15 ותשלום לקטין אחר כבן 17 עבור קיום מגע מיני בסכום שעבור הקטין בגיל הזה הוא סכום משמעותי, הם מעשים אסורים, פסולים, פוגעניים ומותירי צלקות בנפשם של קטינים בגיל ההתבגרות".

הקובלנה

5. בעקבות הרשעתו של הנקבל במעשים שיוחסו לו והענשים שנגזרו עליו, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' איתמר גרוטו, ביום 17.12.20 קובלנה מתוקנת כנגדו (להלן – **הקובלנה**), על כך שגילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה והורשע בעבירה פלילית, לפי סעיפים 45(1) וסעיף 45(5) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1977, בכך "שיצר קשר עם קטינים, ביצע בהם מעשי סדום במספר מקרים וכן גרם למעשי סדום, וכמו כן קיבל שירותי מין מקטין תמורת תשלום".

דו"ח ועדת המשמעת

6. לאחר הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת כדי לדון בה, בהרכב: ד"ר אילן וסרמן – יו"ר, פרופ' יעקב גזל ועו"ד יגאל חיות – חברים. הנקבל הודה במיוחס לו בכתב הקובלנה, והביע צער וחרטה על מעשיו. הנקבל, יליד 1952, גרוש ואב לשני ילדים מבוגרים. מאז גילוי המקרים, בשנת 2018, הותלה מינהלית רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, ומאז הוא אינו עוסק ברפואה, כי אם בעבודות מזדמנות, לאחר שהוכרז כפושט רגל.

7. בבואה להמליץ על העונש לו ראוי הנקבל, ציינה הוועדה את חומרת מעשיו, בזו הלשון:

" המעשים שביצע הנקבל בקטינים דבק בהם פגם מוסרי חמור, פגיעה בגוף ובצנעת הפרט, פגיעה בערכים חברתיים מוגנים, המעלים ספק בדבר הגינותו כנדרש בפקודת הרופאים ובכללי האתיקה ובמידת כשירותו להמשיך ולעסוק במקצוע הרפואה. התנהגות הפוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה".

8. הוועדה שקלה לקולה את גילו המבוגר (כבן 70), את עברו הנקי, את היותו מצוי עתה בהליך שיקומי וכן את מכתבי ההערכה והתודה שקיבל ממטופליו במשך 40 שנות עבודתו. הוועדה ציינה את העובדה כי העבירות לא בוצעו כנגד המטופלים שלו או במהלך הטיפול הרפואי.

סוף דבר, ממליצה הוועדה לבטל את רישונו של הנקבל מלעסוק ברפואה.

סמכותו של שר הבריאות לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים הואצלה לי ביום 22.11.11, ולהלן החלטתי.

החלטה

9. מעשיו של הנקבל בקיום יחסי מין עם קטינים, גם אם ללא כפייה, הינם חמורים, פוגעניים ונפשעים, אשר אין להכיר בהם בחברה בת תרבות. הנקבל ניצל את מעמדו וגילו המבוגר על מנת לבצע עבירות מין קשות בקטינים בני 15 ו-17, כל זאת על מנת לספק את יצריו המיניים החולניים. משנה חומרה, בעיניי יש ליחס לעובדה שהנאשם הינו רופא ילדים במקצועו, אם כי העבירות לא בוצעו כלפי מטופלים שלו או במסגרת עבודתו הרפואית.

10. נראה, כי הוועדה שקלה אל נכונה את כל השיקולים הרלוונטיים בפרשה זו, הן לקולא והן לחומרא. בצדק קבעה הוועדה כי מדובר **"במעשים נלוזים ומחפירים, שקלון דבק בהם"**, וכי יש לנקוט כנגדו **"באמצעי משמעת חריף ביותר"**. הנני סומך ידיי על דברים אלה, ואף אני סבור, כי נוכח חומרת מעשיו של הנקבל, ועוד בהיותו רופא ילדים, ומחמת הצורך להגן על הציבור מפניו של זה נקבל – אין מנוס מלבטל את רישונו, כפי שממליצה הוועדה.

11. אשר על כן, הנני מחליט לבטל את רישונו של הנקבל, ד"ר מאיר למפיט, מלעסוק ברפואה, לצמיתות.

ניתן היום 18.4.21, ו' אייר תשפ"א.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)